

1166

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 lipca 1952 r.

w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego do robót ziemnych, budowlanych i montażowych.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 1 uchwały Nr 646 Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania nie wykorzystanych środków produkcji urzędów oraz państwowych instytucji i jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1134) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „maszyna” oznacza specjalną maszynę lub urządzenie, używane do robót ziemnych, budowlanych oraz montażowych i wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia.

2. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „sprzęt pomocniczy” oznacza pomocniczy sprzęt mechaniczny, używany do robót budowlano-montażowych i określony w załączniku Nr 1.

3. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „maszyna dobra” oznacza maszynę, która według oceny posiadacza może być oddana do eksploatacji bez remontu albo też po bieżącym lub średnim remoncie.

4. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „posiadacz” oznacza urząd, instytucję państwową lub przedsiębiorstwo państwowe, w którego zarządzie albo zabezpieczeniu znajduje się maszyna.

5. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „jednostka nadrzędna” oznacza jednostkę organizacyjną, która koordynuje, nadzoruje lub kontroluje działalność posiadacza.

6. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „zakład remontowy” oznacza warsztat naprawczy posiadacza, specjalne zakłady produkcyjno-remontowe, bazę sprzętu lub centralne warsztaty remontowe ministerstwa, któremu podlega posiadacz.

7. Użyte w zarządzeniu wyrażenie „departament” oznacza departament głównego mechanika lub inny de-

departament albo centralny zarząd, który kieruje gospodarką maszynami w ramach ministerstwa, któremu podlega posiadacz.

§ 2. Posiadacze maszyn obowiązani są w terminie 60 dni od daty wejścia zarządzenia w życie:

- 1) zbadać przydatność posiadanych maszyn, zarówno ujętych spisem inwentarza sporządzonym na dzień 31 grudnia 1951 r. jak i nabywanych po tym dniu dla wykonania zadań planowych posiadacza w roku bieżącym i następnym, i na tej podstawie ustalić, jakie maszyny są zbędne dla posiadacza;
- 2) obejrzeć maszynę, ustalić jej główne braki, uszkodzenia i zużycie oraz określić wstępnie wskaźnik jej braków;
- 3) sporządzić w trzech egzemplarzach dla każdej maszyny zbędnej oddzielny certyfikat maszyny zbędnej, zwany dalej w skróceniu „certyfikatem”, według wzoru podanego w załączniku Nr 2 do zarządzenia, wypełniając wszystkie rubryki pierwszej strony;
- 4) sporządzić w 4 egzemplarzach wykaz zbiorczy zbędnych maszyn na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik Nr 3 do zarządzenia i oznaczyć na wykazie maszyny dobre;
- 5) przesłać 3 egzemplarze wykazu zbiorczego do jednostki nadrzędnej, załączając po 2 komplety certyfikatów;
- 6) sporządzić wykaz zbędnego sprzętu pomocniczego, dokonać jego kwalifikacji i zgłosić do jednostki nadrzędnej zbędny sprzęt dobry; kwalifikacja powyższa jest ostateczna.

2. Za należyte wykonanie czynności wymienionych w ust. 1 odpowiedzialny jest dyrektor lub kierownik posiadacza.

§ 3. 1. Za zbędne należy uważać maszyny:

- 1) których gospodarcze wykorzystanie nie jest przewidziane przez posiadacza wskutek tego, że plan jego produkcji na rok bieżący i następny nie wymaga włączenia maszyny do procesu produkcyjnego;
- 2) których niewykorzystanie do celów produkcyjnych uzasadniają inne ważne przyczyny.

2. Maszyna nie może być uznana za zbędną, jeżeli przyczyny niewykorzystania mają charakter przejściowy, w szczególności jeśli posiadacz przewiduje włączenie maszyny do procesu produkcyjnego w ciągu 3 miesięcy po jej wyremontowaniu lub uzupełnieniu brakujących części albo po skompletowaniu zespołu maszyn, w którym maszyna samodzielna znajdzie zastosowanie u posiadacza.

§ 4. 1. Wskaźnik braków jest to stosunek procentowy kosztu remontu maszyny, skalkulowanego wstępnie, do wartości takiej samej lub podobnej maszyny w stanie nowym lub stosunek procentowy oszacowanego ciężaru materiału, potrzebnego do naprawienia maszyny, do ciężaru takiej samej lub podobnej maszyny w stanie zdolnym do eksploatacji.

2. Wskaźnik braków wstępnie oszacowany podaje posiadacz maszyny zbędnej na pierwszej stronie certyfikatu (załącznik Nr 2) dla celów orientacyjnych.

§ 5. Jednostka nadrzędna w terminie trzydziestodniowym od dnia otrzymania wykazu obowiązana jest:

- 1) skontrolować, czy umieszczone w wykazie zbiorczym maszyny są zbędne z punktu widzenia planowych potrzeb posiadacza, i w razie potrzeby skorygować wykaz;
- 2) skontrolować, czy podany w certyfikacie wykaz brakujących, uszkodzonych i nadmiernie zużytych części uzasadnia wstępną kwalifikację maszyny jako dobrej, i w razie wątpliwości zmienić tę ocenę, kwalifikując maszynę (wstępnie) jako wymagającą remontu;

3) zbadać możliwość wykorzystania przez inne podporządkowane sobie zakłady pracy zbędnych maszyn zakwalifikowanych przez posiadacza jako maszyny dobre oraz zakwalifikowanych wstępnie jako wymagające remontu i podać w wykazie zbiorczym nazwę zakładu, któremu zamierza maszynę(y) przydzielić dla realizacji jego planów produkcyjnych;

4) przesłać zawiadomienia o przydziale zainteresowanym podległym zakładom wraz z odpowiednimi certyfikatami maszyn i polecić posiadaczom ich przekazanie;

5) sporządzić i przesłać do departamentu dwa egzemplarze wykazu zbiorczego maszyn dobrych z zaznaczeniem dokonanych przydziałów oraz z certyfikatami maszyn nie przydzielonych;

6) zadecydować o tym, które maszyny mogą być zbadane i zakwalifikowane na miejscu u posiadacza, a które należy wysłać w celu zakwalifikowania do zakładów remontowych, oraz wpisać na wykazie zbiorczym nazwy tych zakładów;

7) przesłać posiadaczom uzupełnione i ewentualnie skorygowane wykazy zbiorcze z poleceniem przesłania do określonych zakładów remontowych maszyn, o których mowa w pkt 5, w terminach uzgodnionych z tymi zakładami;

8) powołać komisje kwalifikacyjne do zbadania zbędnych maszyn u posiadaczy, dostarczyć przewodniczącym komisji kwalifikacyjnych certyfikaty maszyn i dokonać komisyjnej kwalifikacji maszyn.

§ 6. Do badania i kwalifikowania w zakładach remontowych należy kierować maszyny należące do rodzajów wymienionych w grupie I wykazu stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia, których wskaźnik braków, wstępnie oszacowany przez posiadacza, przekracza 50%, oraz te ze wskaźnikiem mniejszym, których zbadanie wymaga rozmontowania i pomiarów w warunkach warsztatowych.

§ 7. 1. Skład komisji kwalifikacyjnej, sposób powoływania oraz tryb i zasady jej działania ustala instrukcja, stanowiąca załącznik Nr 4 do zarządzenia.

2. Kwalifikacja zbędnych maszyn polega na załączeniu ich do jednej z następujących kategorii:

1) kategoria A — maszyny w stanie nadającym się do użytku bezpośrednio albo po przeprowadzeniu bieżącego lub średniego remontu, którego koszt nie przekroczy 30% wartości maszyny tego samego typu i wielkości albo podobnej w stanie nowym;

2) kategoria B — maszyny nadające się do użytku po przeprowadzeniu kapitalnego remontu, którego koszt wyniesie 30 — 70% wartości takiej samej albo podobnej maszyny w stanie nowym lub której naprawa wymaga materiału stanowiącego procent ciężaru kompletnej maszyny, nie większy niż podany w wykazie stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia;

3) kategoria C — maszyny kwalifikujące się na złom ze względu na zbyt duży koszt ich remontu, przekraczający 70% wartości takiej samej lub podobnej maszyny w stanie nowym lub wskutek innych uzasadnionych przyczyn.

3. Zasady obliczania wskaźnika braków oraz kwalifikowania maszyn i sprzętu pomocniczego do remontu i na złom ustala instrukcja stanowiąca załącznik Nr 5 do zarządzenia.

§ 8. Zakład remontowy obowiązany jest dokonać komisyjnej kwalifikacji przesłanych mu maszyn w terminie 30 dni od ich nadejścia.

§ 9. W ciągu 7 dni po dokonaniu kwalifikacji jednostka nadrzędna oraz zakład remontowy obowiązane są

sporządzić odrębne wykazy zbiorcze maszyn zakwalifikowanych u nich komisyjnie do kategorii B oraz C i przesłać do departamentu po dwa egzemplarze tych wykazów wraz z odpowiednimi certyfikatami.

§ 10. Departament po otrzymaniu wykazów zbiorczych i certyfikatów maszyn dobrych oraz maszyn zakwalifikowanych komisyjnie do remontu i na złom obowiązany jest w ciągu 45 dni:

- 1) sprawdzić orzeczenia komisji kwalifikacyjnych oraz wpisać na wykazach zastrzeżenia w razie stwierdzenia wątpliwości co do kwalifikacji i ewentualne decyzje co do uzupełnienia danych lub ponownego zakwalifikowania;
- 2) zatwierdzić nie budzące wątpliwości orzeczenia komisji o zakwalifikowaniu maszyn na złom;
- 3) rozpatrzyć potrzeby wszystkich zakładów pracy podporządkowanych departamentowi i wpisać na wykazach decyzje o przydziale maszyn oraz sprzętu pomocniczego; decyzje te mogą zmienić ustalone już przydziały maszyn dobrych dokonane przez jednostki nadrzędne;
- 4) przesłać do jednostek nadrzędnych posiadaczy oraz do zakładów remontowych zatwierdzone wykazy zbiorcze zbadanych u nich maszyn, zatwierdzone certyfikaty maszyn zakwalifikowanych na złom oraz maszyn przydzielonych;
- 5) przesłać do zainteresowanych jednostek organizacyjnych zawiadomienia o przydziale maszyn wraz z właściwymi certyfikatami i wezwać te jednostki do formalnego przejęcia maszyn od posiadaczy i do zawarcia z zakładami remontowymi umów o ich naprawę;
- 6) zgłosić do dyspozycji Centralnego Biura Obrotu Maszynami (CBOM) zbędne maszyny oraz sprzęt pomocniczy, których wykorzystanie w ramach ministerstwa nie jest przewidziane w ciągu następnych 6 miesięcy.

§ 11. Jednostka nadrzędna po otrzymaniu od departamentu zatwierdzonego wykazu zbiorczego zakwalifikowanych maszyn zbędnych obowiązana jest w ciągu 7 dni:

- 1) zawiadomić posiadaczy o ostatecznej kwalifikacji maszyn i o przydziale maszyn kategorii A i B oraz dobrego sprzętu pomocniczego;
- 2) wezwać podporządkowane sobie zakłady pracy do przejęcia przydzielonych im maszyn i sprzętu pomocniczego;
- 3) polecić posiadaczom zaofiarowanie do skupu Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem (CZGZ) lub innemu przedsiębiorstwu uprawnionemu do skupu złomu — maszyn zakwalifikowanych na złom.

§ 12. Posiadacz po otrzymaniu zawiadomienia o ostatecznym zakwalifikowaniu maszyn obowiązany jest:

- 1) w terminie 14 dni maszyny kategorii A i B zabezpieczyć i wydzielić je w sposób widoczny od innych maszyn eksploatowanych u posiadacza i wyznaczyć osobę odpowiedzialną za stan tych maszyn do chwili przejęcia ich przez jednostki, którym maszyny zostały lub będą przydzielone;
- 2) w terminie 14 dni wyłączyć księgowo wszystkie zbędne maszyny ze środków trwałych, a ewidencję ich prowadzić pozabilansowo jako „maszyny postawione do dyspozycji”; maszyny te nie podlegają umorzeniu;
- 3) w terminie 30 dni przystąpić do remontu przydzielonych innym jednostkom maszyn kategorii A, wymagających remontu bieżącego, oraz zawrzeć z zakładami remontowymi umowy o remont średni;
- 4) w terminie 30 dni wymontować z maszyn kategorii C części użyteczne, które mogą być wykorzystane do

naprawy innych maszyn, wpisać je w przychód magazynu z wartością złomu powiększoną o koszty wymontowania i zaofiarować pozostały złom do skupu terenowo właściwej zbiornicy złomu CZGZ lub innemu uprawnionemu przedsiębiorstwu.

§ 13. Zakład remontowy po otrzymaniu od departamentu zawiadomienia o ostatecznym zakwalifikowaniu maszyn obowiązany jest w ciągu 30 dni:

- 1) dokonać czynności wymienionych w § 12 pkt 4;
- 2) wartość złomu uzyskanego z rozmontowanych maszyn kategorii C zaliczyć w przychód magazynu.

§ 14. 1. Z rozbiórki maszyny na złom należy sporządzić protokół według wzoru stanowiącego załącznik Nr 6 do zarządzenia.

2. Części zamienne uzyskane przy rozbiórce maszyn kategorii C, zbędne dla posiadacza lub zakładu remontowego, należy zaofiarować do sprzedaży innym zakładom remontowym, a w przypadkach znacznej ich ilości — zakładom produkującym maszyny budowlane.

§ 15. Zbiornice złomu CZGZ i przedsiębiorstwa uprawnione obowiązane są odebrać maszyny zakwalifikowane na złom oraz ich części przed upływem jednego miesiąca od dnia zaofiarowania ich do skupu przez posiadacza lub zakład remontowy.

§ 16. 1. Zabronione jest użytkowanie lub dekompletowanie maszyn zbędnych pozostających w przechowaniu u posiadacza do dyspozycji departamentu i CBOM oraz przydzielonych innym jednostkom, jak również zabronione jest przekazywanie ich innym jednostkom bez zgody departamentu lub CBOM.

2. Koszty zabezpieczenia i konserwowania maszyn należy pokrywać ze środków obrotowych lub z budżetu posiadacza. Koszty remontu bieżącego i średniego maszyny dobrej, niezbędnej do jej eksploatacji przez przyszłego użytkownika, ponosi posiadacz.

4. Koszty remontu kapitalnego ponosi strona przejmująca maszynę. Strona przekazująca maszynę powinna wraz z maszyną przekazać stronie przejmującej kwoty przewidziane na remont danej maszyny w planie kapitalnych remontów.

5. Koszty demontażu, opakowania i transportu przydzielonych maszyn obciążają stronę przejmującą maszynę. W przypadku przesyłania zbędnej maszyny do zakładów remontowych dotychczasowy posiadacz obciąża tymi kosztami te zakłady, które następnie koszty te zaliczają do kosztów remontu oraz do wartości części zamiennych uzyskanych przy rozbiórce maszyny.

6. Przekazywania i przejmowania zbędnych maszyn należy dokonywać zgodnie z obowiązującymi przepisami w ciągu 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o przydziale.

7. W przypadku nieodebrania maszyny przydzielonej po upływie 1 miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia o przydziale jednostka nadrzędna posiadacza powinna wezwać do niezwłocznego przejęcia maszyny jednostkę, która otrzymała przydział, i przesłać kopię wezwania do władzy naczelnej tej jednostki.

8. W przypadku nieotrzymania dyspozycji co do przekazania maszyny po upływie 3 miesięcy od dnia otrzymania decyzji o jej przechowaniu jednostka nadrzędna posiadacza powinna zgłosić ten stan rzeczy do departamentu i do CBOM.

§ 17. Programy remontu zbędnych maszyn ustala departament w porozumieniu z jednostką organizacyjną, która nadzoruje, koordynuje i kontroluje działalność zakładów remontowych w ramach ministerstwa.

§ 18. 1. CBOM przydziela zgłoszone mu do dyspozycji maszyny zbędne, kierując się znanym mu zapotrzebowaniem jednostek gospodarki uspołecznionej w oparciu o aktualny bilans maszyn budowlanych.

2. W przypadku nieznaźnienia odbiorców pewnych maszyn CEOM spis tych maszyn wraz z odpowiednimi certyfikatami przedstawia do decyzji Głównej Komisji Kwalifikacyjnej, działającej przy CBOM, w myśl zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 października 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych obrabiarek do metali i drewna (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1225).

§ 19. CBOM w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie zarządzenia prześle do właściwych departamentów nie załatwione przed ogłoszeniem zarządzenia protokoły komisyjnego zakwalifikowania maszyn na złom w celu zbadania i wydania decyzji w trybie przepisanych w § 10 pkt 1 i 2.

§ 20. CBOM obowiązane jest do wydawania każdego roku w sierpniu biuletynu informacyjnego o typach maszyn budowlanych, będących aktualnie w użyciu, z których po zakwalifikowaniu na złom należy wymontować części użyteczne.

§ 21. 1. W razie stwierdzenia zbędności maszyny po upływie 60 dni od daty wejścia w życie zarządzenia posiadacz obowiązany jest zgłosić maszynę w trybie przewidzianym w § 2 w terminie 14 dni od zaprzestania eksploatacji maszyny.

2. Po zgłoszeniu maszyny w myśl ust. 1 obowiązuje dalsze postępowanie zgodnie z przepisami zarządzenia.

§ 22. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc wszelkie przepisy z nim sprzeczne.

§ 23. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 lipca 1952 r. (poz. 1166).

Załącznik Nr 1

WYKAZ RODZAJÓW ZBĘDNYCH MASZYN I URZĄDZEŃ BUDOWLANÝCH ORAZ SPRZĘTU POMOCNICZEGO PODLEGAJĄCEGO KWALIFIKOWANIU DO REMONTU LUB NA ZŁOM

Grupa I. Maszyny kwalifikowane przy zastosowaniu kosztorysowego wskaźnika braków.

1. Koparki
2. Spycharki i ciągniki gąsienicowe
3. Równiarki motorowe
4. Ładowarki
5. Walce spalinowe i parowe
6. Lokomotywki spalinowe i parowe
7. Żurawie samojezdne gąsienicowe i kołowe
8. Żurawie wieżowe i masztowe
9. Żurawie kolejowe i maszyny do układania torów

10. Kafary spalinowe i baby kafarowe parowe
11. Kotły parowe (z wyjątkiem centralnego ogrzewania oraz innych stałych)
12. Sprężarki powietrzne
13. Silniki spalinowe do napędu maszyn budowlanych
14. Pompy agregatowe przewoźne i przenośne
15. Pompy do betonu
16. Maszyny do obróbki kamieni
17. Maszyny do budowy dróg kołowych
18. Maszyny do budowy dróg kolejowych.

Grupa II. Maszyny i urządzenia kwalifikowane przy zastosowaniu ciężarowego wskaźnika braków.

Lp.	N a z w a	Dozwolony wagowy wskaźnik braków %	Lp.	N a z w a	Dozwolony wagowy wskaźnik braków %
1	Zgrzewarki	25	18	Pompy przeponowe (żabki)	15
2	Równiarki przyczepne	25	19	Torkretnice	20
3	Zgarniarki	25	20	Maszyny do wyrobów betonowych	20
4	Walce ciągnione	10	21	Stoły wibracyjne	15
5	Ubijaki	15	22	Wibratory różne	15
6	Wieże kafarowe	10	23	Kotły do grzania wody	25
7	Baby kafarowe wolnospad.	10	24	Skrapiarki	25
8	Łamacze	70	25	Przenośniki	20
9	Kruszarki	50	26	Wciągarki	30
10	Przesiewniki	20	27	Wyciągi i żurawiki	30
11	Płuczki	30	28	Wyurotki i wózki wąskotorowe	40
12	Suszarki do kruszywa	20	29	Gietarki mechaniczne	20
13	Suszarko-mieszarki do asfaltu	50	30	Nożyce mechaniczne do żelaza zbrojenie-	
14	Suszarki do budynków	20		wego	20
15	Mieszarki	20			
16	Betonarki	30			
17	Pompy do zapraw	20			

Grupa III. Sprzęt pomocniczy podlegający kwalifikacji według oceny kwalifikowanego pracownika.

Sprzęt mechaniczny, jak młotki i dłuta pneumatyczne i elektryczne, piły łańcuskowe, wiertarki elektryczne, cykliniarki, dźwigniki hydrauliczne itp.

(Strona 1)

Załącznik Nr 2

Wypełnia jednostka posiadająca lub zabezpieczająca maszynę — uzupełnia komisja kwalifikacyjna

Certyfikat maszyny zbędnej		Nr kolejny	
Maszyna w posiadaniu (zabezpieczeniu)		Miejsce składowania:	
Nazwa maszyny			Nr inwentarzowy:
Wytwórca			Nr fabryczny:
Typ		Ciężar kg	Rok budowy:
Wielkości charakterystyczne:		Wyposażenie (urządzenia specjalne):	
		Napęd	
<p>Wykaz brakujących i uszkodzonych części:</p> <p>części brakujące:</p> <p>części uszkodzone:</p> <p>części nadmiernie zużyte:</p>			
Wskaźnik braków maszyny*), wstępnie oszacowany przez jednostkę, która maszynę posiada lub przechowuje			b = %
Uzasadnienie zbędności:		<p>Zgłasza się wyżej wymienioną maszynę jako zbędną dla naszej jednostki (zabezpieczoną przez nas):</p> <p style="text-align: center;">_____</p> <p style="text-align: center;">(data, pieczęć i podpis posiadacza)</p>	

*) Wskaźnik braków maszyny oblicza się zgodnie z instrukcją w sprawie zasad kwalifikowania maszyn budowlanych do remontu i na złom (załącznik Nr 5 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 lipca 1952 r. — Monitor Polski Nr A-73, poz. 1166).

(Strona 2)

Fotografia lub szkic maszyny — zasadnicze wymiary

Wartość bieżąca maszyny nowej	W = zł
Przybliżony koszt remontu maszyny	R = zł
Ciężar całej maszyny w stanie nowym	C = kg
Ciężar oszacowany materiału do naprawy	c = kg
Wskaźnik braków maszyny	b = %

ORZECZENIE KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ:

Na podstawie oględzin maszyny, stwierdzonego zdekompletowania i zniszczenia komisja zakwalifikowała maszynę do kategorii

KATEGORIA A — Maszyny i urządzenia nadające się do dalszego użytku, bez remontu albo po remoncie bieżącym lub średnim, którego koszt nie przekroczy 30% wartości takiej samej lub podobnej maszyny w stanie nowym.

KATEGORIA B — Maszyny i urządzenia nadające się do dalszego użytku po kapitalnym remoncie, którego koszt wyniesie 30 do 70% wartości maszyny nowej tego samego rodzaju lub których naprawa wymaga materiału, stanowiącego procent ciężaru całej maszyny nie większy niż podany w załączniku Nr 6 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 lipca 1952 r.

KATEGORIA C — Maszyny i urządzenia kwalifikujące się na złom ze względu na zbyt duży % zniszczenia i zdekompletowania.

UZASADNIENIE ORZECZENIA KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ:

KOMISJA KWALIFIKACYJNA:

nazwisko i imię	stanowisko służbowe	jednostka organizacyjna	podpis
1. Przew.			
2.			
3.			
4.			
5.			

Maszynę stawia się do dyspozycji

(data, podpis i pieczęć jednostki nadrzędnej)

Wypełnia komisja kwalifikacyjna

Załącznik Nr 3

WYKAZ ZBIORCZY MASZYN ZBĘDNYCH

posiadanych
zabezpieczonych przez

sporządzony dnia

Lp.	Nr kolej- ny certy- fikatu maszyn	Nazwa maszyny	Wymiary główne jak w certyfi- kacie	Rok budo- wy	Nr fa- brycz- ny	Nr in- wen- tarzo- wy	Wska- źnik bra- ków b %	Kate- goria	Miejsce i sposób przecho- wania	Komu i kiedy maszyna była już zgłoszona jako zbędna	Decyzje i uwagi

Maszyny objęte powyższym wykazem stawia się do dyspozycji

(miejscowość) dnia 195 . . . r.

Pieczęć i podpis posiadacza:

Uwagi na odwrotnej stronie.

Pieczęć i podpis
jednostki nadrzędnej:

Wskazówki.

1. W rubryce „Decyzje i uwagi” posiadacz oznacza literami „Dbr” te zbędne, lecz dobre maszyny, które jego zdaniem nie wymagają wysłania do zakładu remontowego dla dokonania naprawy lub uzupełnienia.

2. W rubryce „Decyzje i uwagi” jednostka nadrzędna i departament wpisują uwagi i decyzje co do przydzie-

lenia zbędnych maszyn innym jednostkom, zgłoszenia ich do dyspozycji CBOM, wysłania do zakładów remontowych w celu zbadania i zakwalifikowania itd.

3. Na jednym arkuszu wykazu zbiorczego należy wymienić, o ile możliwości, tylko maszyny odpowiadające branżowo jednym zakładom remontowym.

Załącznik Nr 4

INSTRUKCJA W SPRAWIE POWOŁYWANIA I ZAKRESU DZIAŁANIA KOMISJI KWALIFIKACYJNYCH ORAZ ZASAD WYNAGRODZENIA CZŁONKÓW TYCH KOMISJI I RZECZOZNAWCÓW

§ 1. 1. Komisję kwalifikacyjną do badania zbędnych maszyn budowlanych u posiadacza, zwaną dalej w skróceniu „komisją”, powołuje jednostka nadrzędna posiadacza w miarę potrzeby.

2. Komisję kwalifikacyjną do badania zbędnych maszyn budowlanych w zakładzie remontowym, zwaną dalej „komisją”, powołuje na stałe jednostka organizacyjna, która nadzoruje, koordynuje i kontroluje działalność zakładów remontowych w ramach ministerstwa, zwana dalej w skróceniu „zarządem remontów”.

3. Termin zwołania komisji u posiadacza należy podać do wiadomości Centralnego Biura Obrotu Maszynami (CBOM) i departamentu najpóźniej na 10 dni przed terminem.

4. Termin zwołania komisji w zakładzie remontowym należy podać do wiadomości posiadaczy zakładu remontowego i departamentu.

5. Jednostka nadrzędna może powołać komisję do zbadania zbędnych maszyn u kilku posiadaczy.

§ 2. 1. W skład komisji u posiadacza wchodzi:

1) jako przewodniczący — kierownik (kierownik) posiadacza albo upoważniony przez niego pracownik o wy-

sokich kwalifikacjach technicznych (np. główny inżynier);

2) jako członkowie:

a) delegat jednostki nadrzędnej,

b) delegat komórki konserwacyjno-remontowej posiadacza, tj. główny mechanik lub jego zastępca,

c) przedstawiciel czynnika społecznego (rady zakładowej albo rady miejscowej związku zawodowego, albo miejscowej organizacji partyjnej).

2. W skład komisji mającej zbadać zbędne maszyny u kilku posiadaczy wchodzi:

1) jako przewodniczący — delegat jednostki nadrzędnej;

2) jako członkowie:

a) osoby wymienione w ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b) i c),

b) delegat zakładu remontowego wskazanego przez departament.

3. W skład komisji w zakładzie remontowym wchodzi:

1) jako przewodniczący — główny mechanik zakładu remontowego;

2) jako członkowie:

- a) pracownik zakładu remontowego o odpowiednich kwalifikacjach,
- b) delegacji posiadaczy wyznaczeni przez jednostkę nadrzędną,
- c) przedstawiciel rady zakładowej lub miejscowej komórki partyjnej.

§ 3. 1. CBOM ma prawo z własnej inicjatywy lub na polecenie władz powoływać komisje kwalifikacyjne, których skład, o ile nie jest określony przez zlecającą, ustala CBOM. Komisja powołana przez CBOM powinna składać się co najmniej z 3 osób.

2. Komisja powołana przez CBOM może zmienić orzeczenie komisji powołanej przez jednostkę nadrzędną posiadacza.

3. CBOM przysługuje prawo wysłania swego przedstawiciela do prac w komisji w każdym przypadku (w charakterze członka).

§ 4. 1. Zadaniem komisji jest:

- 1) rozpoznanie maszyny i ustalenie danych niezbędnych do określenia jej charakterystyki technicznej oraz stanu jej zużycia, uszkodzenia i zdekompilowania, jak również jej wartości i kosztu remontu;
- 2) ustalenie wskaźnika braków według zasad ustalonych w odrębnej instrukcji, stanowiącej załącznik Nr 5 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 lipca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-73, poz. 1166);
- 3) zakwalifikowanie maszyny do jednej z kategorii określonych w § 1 załącznika Nr 5 do zarządzenia;
- 4) wpisanie ustaleń opisanych w pkt 1—3 do certyfikatu maszyny;
- 5) sporządzenie ze swych czynności protokołu zawierającego wykaz wszystkich maszyn zakwalifikowanych do poszczególnych grup.

2. Do certyfikatu należy dołączyć szkic maszyny albo jej fotografię oraz opinię rzeczoznawcy(ów) w przypadku jego(ich) powołania.

3. Do certyfikatu maszyny, należącej do grupy I według podziału podanego w załączniku Nr 1 do zarządzenia, należy dołączyć kalkulację kosztów remontu maszyny.

4. Certyfikat podpisują wszyscy członkowie komisji. Przewodniczący ma obowiązek czuwać nad prawidłowym i wyczerpującym wypełnieniem certyfikatów.

§ 5. 1. W przypadku trudności w dokonaniu u posiadacza ustaleń, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, przewodniczący komisji powołuje jednego lub dwóch rzeczoznawców.

2. W przypadku badania przez komisję kwalifikacyjną powołaną przez CBOM maszyny uszkodzonej w sposób nasuwający przypuszczenie, że obsługa i wykorzystanie maszyny u posiadacza są niewłaściwe, CBOM może powołać jednego lub dwóch rzeczoznawców w celu ustalenia przyczyn uszkodzenia, stwierdzenia sposobu wykorzystania maszyny oraz przeprowadzenia instruktażu.

§ 6. 1. Rzeczoznawca(y) powinien(ni) przed wpisaniem przez komisję ustaleń do certyfikatu w myśl § 4 ust. 1 pkt 4 wydać na piśmie opinię zawierającą krótkie uzasadnienie.

2. Opinię należy sporządzić na odrębnym arkuszu dla każdej maszyny w celu umożliwienia dołączenia go do certyfikatu właściwej maszyny. Opinie kilku rzeczoznawców, odnoszące się do jednej maszyny, mogą być sporządzone łącznie na jednym arkuszu.

§ 7. 1. Rzeczoznawcy otrzymują wynagrodzenie w wysokości zł 10 za każdą godzinę czynności wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 1—3 i w § 6, wykonywanych w miejscu, w którym znajduje się badana maszyna.

2. Niezależnie od wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, rzeczoznawcy otrzymują zwrot kosztów podróży i diet na zasadach określonych w przepisach o należnościach funkcjonariuszów państwowych w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym.

§ 8. 1. Za udział w pracach komisji, powołanej przez CBOM, członkowie jej otrzymują wynagrodzenie, a mianowicie:

- 1) przewodniczący — w wysokości zł 15;
- 2) każdy członek komisji w wysokości zł 10 od każdej zakwalifikowanej maszyny.

2. Jeżeli przedmiotem kwalifikowania u jednego posiadacza jest tylko jedna maszyna, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się za całość czynności komisji u danego posiadacza w wysokości:

- 1) dla przewodniczącego zł 30;
- 2) dla każdego członka zł 20.

3. Postanowienie § 7 ust. 2 ma także zastosowanie do przewodniczącego i członków komisji.

§ 9. 1. Jednostka organizacyjna, do której zwrócono się o delegowanie pracowników do udziału w pracach komisji kwalifikacyjnej w charakterze członków lub rzeczoznawców, obowiązana jest delegować osoby żądane lub innych pracowników o równorzędnych kwalifikacjach.

2. Jednostka delegująca obowiązana jest osobom delegowanym wypłacić zaliczkę na pokrycie kosztów związanych z delegacją. Zaliczka ta podlega zwrotowi po otrzymaniu przez osobę delegowaną zwrotu poniesionych kosztów zgodnie z postanowieniami następnego paragrafu.

§ 10. 1. Koszty rzeczowe i osobowe związane z działalnością komisji u posiadacza ponoszą:

- 1) w przypadku powołania komisji przez CBOM — koszty pokrywa CBOM;
- 2) w pozostałych przypadkach — posiadacz zakwalifikowanych maszyn.

2. Wypłata wynagrodzeń, o których mowa w §§ 7 i 9, następuje na podstawie rachunków akceptowanych przez przewodniczącego komisji.

§ 11. Przewodniczący i członkowie komisji powołanych przez posiadacza i przez zakład remontowy nie są wynagradzani za udział w posiedzeniach.

Załącznik Nr 5

INSTRUKCJA W SPRAWIE ZASAD KWALIFIKOWANIA MASZYN BUDOWLANYCH I POMOCNICZEGO SPRZĘTU MECHANICZNEGO DO REMONTU I NA ZŁOM

§ 1. 1. Zakwalifikowanie maszyny do jednej z kategorii: A, B lub C zależy od wskaźnika jej braków.

2. Rozróżnia się kosztorysowy i ciężarowy wskaźnik braków.

3. Kosztorysowy wskaźnik braków jest to stosunek procentowy kosztu doprowadzenia maszyny do stanu użytkowego do aktualnej wartości takiej samej lub podobnej maszyny w stanie nowym.

4. Kosztorysowy wskaźnik braków oblicza się według wzoru $b = \frac{R}{W} 100$, gdzie R jest kosztem remontu obliczonym metodą szczegółowej kalkulacji, W zaś jest wartością takiej samej lub podobnej maszyny w stanie nowym, ustaloną na podstawie aktualnych cenników i katalogów lub ofert.

5. Ciężarowy wskaźnik braków oblicza się według wzoru $b = \frac{c}{C} 100$, gdzie c jest ciężarem materiału potrzebnego do naprawienia maszyny, ustalonym metodą szacunku, C zaś jest ciężarem całej maszyny bez dodatkowego jej wyposażenia.

§ 2. 1. Kosztorysowy wskaźnik braków stosuje się przy kwalifikowaniu maszyn zaliczonych do grupy I w załączniku Nr 1 do zarządzenia.

2. Ciężarowy wskaźnik braków stosuje się przy kwalifikowaniu maszyn zaliczonych do grupy II w załączniku Nr 1 do zarządzenia, gdy uszkodzenia i braki dotyczą zasadniczych części maszyny, której naprawa wskutek tego wymagałaby znacznej ilości materiału.

3. W przypadku gdy naprawa maszyny grupy II wymaga znacznej robocizny i nieznacznej tylko ilości materiałów, należy zastosować kosztorysowy wskaźnik braków.

4. Pomocniczy sprzęt mechaniczny, zaliczony do grupy III w załączniku Nr 1 do zarządzenia, kwalifikuje wyznaczony przez posiadacza pracownik lub zespół pracowników na podstawie oceny ich stanu zużycia, zniszczenia i zdekompletowania.

§ 3. 1. Maszyny należące do grupy I należy kwalifikować w zasadzie tylko w zakładach remontowych, branżowo właściwych dla maszyn danego rodzaju.

2. Kwalifikowanie maszyn grupy I dozwolone jest na miejscu u posiadacza tylko wtedy, gdy wskaźnik braków, wstępnie oszacowany przez posiadacza, nie przekracza 50%, a zbadanie maszyny nie wymaga rozmontowania jej w zakładzie remontowym.

3. Maszyny należące do grupy II należy kwalifikować w zasadzie na miejscu u posiadacza, z wyjątkiem przypadków, gdy zbadanie maszyny wymagałoby urządzeń, które znajdują się tylko w zakładzie remontowym.

4. O miejscu badania maszyny decyduje jednostka nadrzędna posiadacza.

§ 4. 1. Do kategorii B można zakwalifikować maszynę, której wartościowy wskaźnik braków jest większy niż 70% lub ciężarowy wskaźnik braków jest większy od podanego w załączniku Nr 1, gdy względy gospodarcze nakazują przywrócenie maszynie zdolności produkcyjnej z uwagi na aktualną potrzebę maszyny i trudności nabycia nowej.

2. Do kategorii C można zakwalifikować maszynę, której wskaźnik braków jest mniejszy niż 70% lub od podanego w załączniku Nr 1, jeżeli oddanie do eksploatacji maszyny byłoby niecelowe z uwagi na zbyt małą wydajność lub zbyt duże koszty eksploatacyjne bądź gdy maszyny danego typu nie znajdują już zastosowania w eksploatacji i nie ma możliwości uzyskania części zamiennych do tych maszyn.

3. Do kategorii C można zakwalifikować zdekompletowaną maszynę nietypową, jeżeli dorobienie brakujących części wymagałoby pracy konstruktorskiej, stanowiącej więcej niż 20% pracy potrzebnej na sporządzenie rysunków wykonawczych dla całej maszyny, o ile nie zachodzą okoliczności opisane w ust. 1.

§ 5. W przypadku kwalifikowania kotła parowego lub maszyny, której częścią składową jest kocioł parowy podlegający przepisom o dozorcze kotłów, podstawą do zakwalifikowania kotła jest orzeczenie inspektora terenowo właściwego biura dozoru technicznego.

§ 6. Orzeczenie o zakwalifikowaniu maszyny do kategorii C przy wskaźniku braków mniejszym niż 70% lub od podanego w załączniku Nr 5 wymaga zatwierdzenia przez Główną Komisję Kwalifikacyjną działającą przy Centralnym Biurze Obrotu Maszynami.

Załącznik Nr 6

PROTOKÓŁ ROZBIÓRKI MASZYNY BUDOWLANEJ

Warsztat
 dokonał rozbiórki (rodzaj maszyny, marka i model)
 na zlecenie (nazwa i adres jednostki zlecającej)
 na podstawie komisyjnego zakwalifikowania (certyfikat nr . . . z dnia)
 zatwierdzonego przez dnia 195 . . . r.
 (nazwa jednostki zatwierdzającej) (data zatwierdzenia)

Lp.	Nazwa części lub zespołu części oraz rodzaju złomu	Nr katalogowy	Część zamienna				Materiał		Złom	Przeznaczono dla
			% zużycia	sztuk	ciężar sztuki kg	wymaga regeneracji tak nie	sztuk	ciężar	ciężar kg	

1) Osoby sporządzające
 (imię i nazwisko) protokół: (podpis)
 2)
 (imię i nazwisko) (podpis)